



สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อประเมินโปรแกรมผลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา
 รัฐบาลที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคเหนือและโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการ
 ศึกษาเอกชนในภาคเหนือ และเพื่อเปรียบเทียบโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล
 สังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนใน
 ภาคเหนือ โดยผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรของ โรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลที่สังกัด
 กรมสามัญศึกษา ในภาคเหนือจำนวนทั้งสิ้น 167 โรงเรียน จากทั้งหมด 288 โรงเรียน และใช้
 ประชากรของโรงเรียนมัธยมศึกษา ของเอกชนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ในภาคเหนือ
 จำนวนทั้งสิ้น 23 โรงเรียน ให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์คือ หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย หรือผู้ที่ได้รับ
 มอบหมายจากหมวดวิชาพลานามัย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินโปรแกรมผลศึกษามาวิเคราะห์ ตามระเบียบวิธี
 ทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the
 Social Sciences Personal Computer) นำข้อมูลมาทำการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
 มาตรฐาน ร้อยละและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษา
 โดยการทดสอบค่า "ที" (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way
 analysis of variance) ของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา และ
 โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน หากพบมีความแตกต่างกัน จึง
 ทำการเปรียบเทียบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe) ผลการวิจัย
 ปรากฏว่า

1. โรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา ในภาคเหนือ

1.1 โรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลขนาดกลาง มีจำนวน 109 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 57.40 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีการประเมินโปรแกรมพลศึกษา มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษา ด้านการเรียนการสอนพลศึกษา ในชั้นเรียน ด้านครูพลศึกษา ด้านบริหารงานหมวดวิชาพลานามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา เป็น 55.77 และ 9.22, 44.44 และ 12.40, 54.96 และ 8.98, 47.44 และ 7.21, 36.94 และ 5.07, 31.66 และ 9.53 คะแนนตามลำดับ สำหรับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านรวมการประเมินโปรแกรมพลศึกษา เป็น 237.33 และ 26.69 คะแนนตามลำดับ

1.2 โรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล ขนาดใหญ่ มีจำนวน 38 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ทำการประเมินโปรแกรมพลศึกษา มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษา ด้านการเรียนการสอนพลศึกษา ในชั้นเรียนด้านครูพลศึกษา ด้านบริหารงานหมวดวิชาพลานามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการจัดและบริการวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาเป็น 57.50 และ 10.21, 43.62 และ 12.61, 60.47 และ 6.48, 46.15 และ 6.17, 39.00 และ 5.77, 36.92 และ 8.95 คะแนน ตามลำดับ สำหรับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านรวมการประเมินโปรแกรมพลศึกษา เป็น 283.73 และ 29.65 คะแนนตามลำดับ

1.3. โรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล ขนาดใหญ่พิเศษ มีจำนวน 20 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ทำการประเมินโปรแกรมพลศึกษา มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษา ด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูพลศึกษา ด้านบริหารงานหมวดวิชาพลานามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริการ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาเป็น 55.45 และ 12.0, 36.75 และ 9.77, 60.15 และ 7.87, 46.10 และ 8.76, 40.00 และ 6.74, 44.20 และ 11.88 คะแนนตามลำดับ สำหรับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในด้านรวมการประเมินโปรแกรมพลศึกษา เป็น 282.65 และ 32.32 คะแนน ตามลำดับ

2. โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนในภาคเหนือ

2.1 โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนขนาดกลาง มีจำนวน 15 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 7.90 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษา ด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูพลศึกษา ด้านบริหารงานหมวดวิชาพลศึกษานามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริการ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา เป็น 57.80 และ 10.98, 53.66 และ 13.42, 51.80 และ 16.60, 45.53 และ 8.98, 41.06 และ 7.15, 33.20 และ 12.45 คะแนน ตามลำดับ สำหรับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านการประเมินโปรแกรมพลศึกษาเป็น 283.06 และ 40.56 คะแนนตามลำดับ

2.2 โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ขนาดใหญ่ มีจำนวน 6 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.20 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษา ด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูพลศึกษา ด้านบริหารงานหมวดวิชาพลศึกษานามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริการ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา เป็น 57.66 และ 2.87, 44.16 และ 5.84, 66.00 และ 5.69, 47.16 และ 2.40, 47.16 และ 5.41, 44.00 และ 7.97 คะแนน ตามลำดับ สำหรับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านการประเมินโปรแกรมพลศึกษาเป็น 306.16 และ 14.71 คะแนนตามลำดับ

2.3 โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนขนาดใหญ่พิเศษมีจำนวน 2 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.10 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษา ด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูพลศึกษา ด้านบริหารงานหมวดวิชาพลศึกษานามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริการ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา เป็น 57.50 และ 2.12, 47.50 และ 3.53, 64.50 และ 2.12, 49.00 และ 4.24, 45.00 และ 4.24, 37.00 และ 15.55 คะแนน ตามลำดับ สำหรับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในด้านการประเมินโปรแกรมพลศึกษาเป็น 300.50 และ 7.77 คะแนนตามลำดับ

3. ระดับคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ในภาคเหนือ ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ทั่วประเทศ และเกณฑ์ในภาคเหนือ

3.1 ระดับคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษาขนาดกลาง เมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติวิสัยคุณภาพโปรแกรมผลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดกลาง ทั่วประเทศ ด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูผลศึกษา ด้านการบริหารหมวดวิชาพลานามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริกาารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ปานกลาง ดี ปานกลาง ปานกลาง และ ปานกลาง สำหรับระดับคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา ขนาดกลาง รวมทุกด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง ตามลำดับ

ระดับคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษาขนาดกลาง เมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติวิสัยคุณภาพโปรแกรมผลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดกลาง ในภาคเหนือ ด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูผลศึกษา ด้านการบริหารหมวดวิชาพลานามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริกาารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ปานกลาง ดี ปานกลาง ปานกลาง และ ปานกลาง สำหรับระดับคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา ขนาดกลาง รวมทุกด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง ตามลำดับ

3.2 ระดับคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษาขนาดใหญ่ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติวิสัยคุณภาพโปรแกรมผลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดใหญ่ ทั่วประเทศ ด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูผลศึกษา ด้านการบริหารหมวดวิชาพลานามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริกาารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ปานกลาง ดี ดี ปานกลาง และ ปานกลาง สำหรับระดับคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา ขนาดใหญ่ รวมทุกด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง ตามลำดับ

ระดับคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล สังกัดกรม
 สำนัญศึกษาขนาดใหญ่ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติวิสัยคุณภาพโปรแกรมพลศึกษา ของโรงเรียนมัธยม
 ศึกษา ขนาดใหญ่ ในภาคเหนือ ด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูพลศึกษา
 ด้านการบริหารหมวดวิชาพลานามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬา
 ระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทาง
 พลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ปานกลาง ปานกลาง ปานกลาง ปานกลาง และ ปานกลาง สำหรับ
 ระดับคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดกรมสำัญศึกษา ขนาด
 ใหญ่ รวมทุกด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง ตามลำดับ

3.3 ระดับคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล สังกัดกรม
 สำนัญศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติวิสัยคุณภาพโปรแกรมพลศึกษา ของโรงเรียน
 มัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษทั่วประเทศ ด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูพลศึกษา
 ด้านการบริหารหมวดวิชาพลานามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาระ
 หว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทาง
 พลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ปานกลาง ดี ปานกลาง ดี และ ปานกลาง สำหรับระดับ
 คุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดกรมสำัญศึกษา ขนาดใหญ่
 พิเศษ รวมทุกด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง ตามลำดับ

ระดับคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล สังกัดกรม
 สำนัญศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติวิสัยคุณภาพโปรแกรมพลศึกษา ของโรงเรียน
 มัธยมศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ ในภาคเหนือ ด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ด้าน
 ครูพลศึกษา ด้านการบริหารหมวดวิชาพลานามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการ
 แข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
 สะดวกทางพลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ปานกลาง ดี ปานกลาง ปานกลาง และ ปานกลาง
 สำหรับระดับคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดกรมสำัญศึกษา
 ขนาดใหญ่พิเศษ รวมทุกด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง ตามลำดับ

3.4 ระดับคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัด
 สำนักงานการศึกษาเอกชน ขนาดกลาง เมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติวิสัยคุณภาพโปรแกรมพลศึกษา ของ

โรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดกลาง ทั่วประเทศ ด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูผลศึกษา ด้านการบริหารหมวดวิชาพลาณามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริกาารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ปานกลาง ดี ปานกลาง ปานกลาง และ ปานกลาง สำหรับระดับคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ขนาดกลาง รวมทุกด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง ตามลำดับ

ระดับคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ขนาดกลาง เมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติวิสัยคุณภาพโปรแกรมผลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดกลาง ในภาคเหนือ ด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูผลศึกษา ด้านการบริหารหมวดวิชาพลาณามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริกาารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ปานกลาง ดี ปานกลาง ปานกลาง และ ปานกลาง สำหรับระดับคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ขนาดกลาง รวมทุกด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง ตามลำดับ

3.5 ระดับคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ขนาดใหญ่ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติวิสัยคุณภาพโปรแกรมผลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดใหญ่ ทั่วประเทศ ด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูผลศึกษา ด้านการบริหารหมวดวิชาพลาณามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริกาารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ปานกลาง ดี ปานกลาง ดี และ ปานกลาง สำหรับระดับคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ขนาดใหญ่ รวมทุกด้าน อยู่ในระดับ ดี ตามลำดับ

ระดับคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ขนาดใหญ่ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติวิสัยคุณภาพโปรแกรมผลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดใหญ่ ในภาคเหนือ ด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูผลศึกษา ด้านการบริหารหมวดวิชาพลาณามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้าน

การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ปานกลาง ดี ปานกลาง ดี และ ดี สำหรับระดับคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ขนาดใหญ่ รวมทุกด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง ตามลำดับ

3.6 ระดับคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ขนาดใหญ่พิเศษ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติวิสัยคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ ทั่วประเทศ ด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูพลศึกษา ด้านการบริหารหมวดวิชาพลศึกษามีย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ปานกลาง ดี ปานกลาง ดี และ ปานกลาง สำหรับระดับคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ขนาดใหญ่พิเศษ รวมทุกด้าน อยู่ในระดับ ดี ตามลำดับ

ระดับคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ขนาดใหญ่พิเศษ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติวิสัยคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญพิเศษ ในภาคเหนือ ด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูพลศึกษา ด้านการบริหารหมวดวิชาพลศึกษามีย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ดี ดี ปานกลาง ดี และ ต่ำ สำหรับระดับคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ขนาดกลาง รวมทุกด้าน อยู่ในระดับ ดี ตามลำดับ

4. การเปรียบเทียบคุณภาพโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ในภาคเหนือ กับปกติวิสัยคุณภาพโปรแกรมพลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ โดยวิเคราะห์ด้วยตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ และนำร้อยละของคะแนนจากการประเมินโปรแกรมพลศึกษา แบ่งเป็น 3 เกณฑ์ และเมื่อแยกพิจารณาออกเป็นรายด้านพบว่า

4.1 โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในภาคเหนือขนาดกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับปกติวิสัยโปรแกรมพลศึกษา ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

4.1.1 ด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียนอยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 66.10 อยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 21.80 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 21.10

4.1.2 ด้านครูผลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 23.40 อยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 60.50 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 61.10

4.1.3 ด้านการบริหารหมวดวิชาพลานามัยอยู่ในระดับดี ร้อยละ 66.10 อยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 27.40 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 6.50

4.1.4 ด้านการแข่งขันทักษะภาษาในโรงเรียน อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 44.40 อยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 43.50 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 12.10

4.1.5 ด้านการแข่งขันทักษะระหว่างโรงเรียน อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 16.10 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 56.50 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 27.40

4.1.6 ด้านการจัดและบบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 15.30 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.00 อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 34.70

4.1.7 คะแนนรวมทุกด้านของการประเมินโปรแกรมผลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 16.10 อยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 63.70 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 20.20

4.2 โรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลในภาคเหนือ ขนาดใหญ่ เมื่อเปรียบเทียบกับปกติวิสัยโปรแกรมผลศึกษา ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

4.2.1 ด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียนอยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 68.20 อยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 22.70 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 9.10

4.2.2 ด้านครูผลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 13.60 อยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 61.40 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 25.00

4.2.3 ด้านการบริหารหมวดวิชาพลานามัยอยู่ในระดับดี ร้อยละ 43.20 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 38.60 อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 18.20

4.2.4 ด้านการแข่งขันทักษะระหว่างโรงเรียน อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 34.10 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 36.40 อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 29.50

4.2.5 ด้านการแข่งขันทันทีระหว่างโรงเรียน อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 20.50 อยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 52.30 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 27.30

4.2.6 ด้านการจัดและบบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 47.70 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 40.90 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 11.40

4.2.7 คะแนนรวมทุกด้านของการประเมินโปรแกรมพลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 27.30 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 47.70 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 25.00

4.3 โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในภาคเหนือ ขนาดใหญ่พิเศษ เมื่อเปรียบเทียบกับปกติวิสัยโปรแกรมพลศึกษา ในด้านต่างๆ ดังนี้

4.3.1 ด้านการเรียงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนอยู่ระดับ ดี ร้อยละ 77.30 อยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 13.60 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 9.10

4.3.2 ด้านครูพลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 31.80 อยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 40.90 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 27.30

4.3.3 ด้านการบริหารหมวดวิชาพลศึกษามียุอยู่ระดับดี ร้อยละ 90.90 อยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 4.50 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 4.50

4.3.4 ด้านการแข่งขันทันทีภายในโรงเรียน อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 27.30 อยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 36.40 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 36.30

4.3.5 ด้านการแข่งขันทันทีระหว่างโรงเรียน อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 45.50 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 36.40 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 18.20

4.3.6 ด้านการจัดและบบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 45.50 อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.80 อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 27.70

4.3.7 คะแนนรวมทุกด้านของการประเมินโปรแกรมพลศึกษา อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 54.50 อยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 31.80 อยู่ในระดับ ต่ำ ร้อยละ 13.60

5. การทดสอบหาความแตกต่างของโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐบาลสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน

5.1 การทดสอบค่า "ที" (t-test) ของคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางในภาคเหนือระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน ด้านการบริหารงานหมวดวิชาพลานามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา และรวมทุกด้านจากการทดสอบค่า "ที" พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านครูผลศึกษาและด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน จากการทดสอบค่า "ที" พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 การทดสอบค่า "ที" (t-test) ของคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในภาคเหนือระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน ด้านครูผลศึกษา ด้านการบริหารงานหมวดวิชาพลานามัย ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการจัดและบริการวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา จากการทดสอบค่า "ที" พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน จากการทดสอบค่า "ที" พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 การทดสอบค่า "ที" (t-test) ของคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษในภาคเหนือ ระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน จากการทดสอบค่า "ที" พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. การเปรียบเทียบคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐบาลในภาคเหนือที่สังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในภาคเหนือที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ระหว่างขนาดของโรงเรียนและโปรแกรมผลศึกษาทั้ง 6 ด้าน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis) หากพบความแตกต่างกันจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ

6.1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมิน โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาวิบูลย์ ในภาคเหนือ สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างขนาดของโรงเรียนและด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมิน โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ ระหว่างด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียนกับขนาดของโรงเรียนขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมิน โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาวิบูลย์ ในภาคเหนือ สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างขนาดของโรงเรียนและด้านครูผลศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาวิบูลย์ระหว่างด้านครูผลศึกษากับขนาดของโรงเรียนขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ มีอย่างน้อย 1 คู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ พบว่าในโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมิน โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาวิบูลย์ในภาคเหนือที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างขนาดของโรงเรียนและด้านบริการงานหมวดวิชาพลานามัย พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมิน โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาวิบูลย์ ระหว่างด้านบริหารงานหมวดวิชาพลานามัยกับขนาดของโรงเรียนขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ มีอย่างน้อย 1 คู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลจากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ พบว่าในโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมิน โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาวิบูลย์ในภาคเหนือที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างขนาดของโรงเรียนและด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาวิบูลย์ ระหว่างด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนกับขนาดของโรงเรียน ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างขนาดของโรงเรียนและด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนกับขนาดของโรงเรียน ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ มีอย่างน้อย 1 คู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ พบว่า ทุกคู่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างขนาดของโรงเรียนและด้านการจัดและบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างด้านการจัดและบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาบริหารงานหมวดวิชาพลศึกษามีกับขนาดของโรงเรียนขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ มีอย่างน้อย 1 คู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ พบว่าทุกคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างขนาดของโรงเรียนและคะแนนรวมทุกด้านของการประเมินโปรแกรมพลศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างคะแนนรวมกับขนาดของโรงเรียนขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในภาคเหนือที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ระหว่างขนาดของโรงเรียนและด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการ

ระหว่างขนาดของโรงเรียนและด้านการจัดและบริหารวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ระหว่างด้านการจัดและบริหารวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษากับขนาดของโรงเรียนขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในภาคเหนือ ที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ระหว่างขนาดของโรงเรียนและคะแนนรวมทุกด้านของการประเมินโปรแกรมพลศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของเอกชน ระหว่างคะแนนรวมกับขนาดของโรงเรียนขนาดกลาง ขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่พิเศษ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ ระหว่างขนาดของโรงเรียนและด้านการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ระหว่างด้านการเรียนการสอนในชั้นเรียนกับขนาดของโรงเรียน ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ ระหว่างขนาดของโรงเรียนและด้านครูพลศึกษาพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาทางด้านครูพลศึกษากับขนาดของโรงเรียน ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ มีอย่างน้อย 1 คู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ พบว่า โรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

6.17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ ระหว่างขนาดของโรงเรียนและด้านบริหารหมวดวิชาพลานามัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของ

โรงเรียนมัธยมศึกษาระหว่างด้านบริหารหมวดวิชาพลานามัยกับขนาดของโรงเรียน ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ มีอย่างน้อย 1 คู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ใหญ่กับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมิน โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ ระหว่างขนาดของโรงเรียนและด้านการ แข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ระหว่างด้านการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนกับขนาดของโรงเรียน ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.19 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมิน โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ ระหว่างขนาดของโรงเรียนและด้านการ แข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ระหว่างด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน กับขนาดของโรงเรียน ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ มีอย่างน้อย 1 คู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ผลจากการทดสอบความแปรปรวนเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ พบว่า โรงเรียน ขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมิน โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ ระหว่างขนาดของโรงเรียนและด้านการ จัดและบริการวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา พบว่าค่าเฉลี่ยของ คะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ระหว่างด้านการจัดและบริการ วัสดุอุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษากับขนาดของโรงเรียนขนาดกลาง ขนาด ใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ มีอย่างน้อย 1 คู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลจากการทดสอบความแปรปรวนเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ พบว่า ในโรงเรียนขนาดกลางกับ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีความแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.21 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมิน

โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคเหนือ ระหว่างขนาดของโรงเรียนและคะแนนรวมทุกด้าน ของการประเมินโปรแกรมพลศึกษา พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ระหว่างคะแนนรวมทุกด้านของการประเมินโปรแกรมพลศึกษากับขนาดโรงเรียนขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ มีอย่างน้อย 1 คู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลจากการทดสอบความแปรปรวน เป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ่ พบว่า ทุกคู่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภิปรายผลการวิจัย

1. การประเมินโปรแกรมผลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล ที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคเหนือทั้ง 3 ขนาด มีดังนี้คือ

1.1 ด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินโปรแกรมผลศึกษาทั่วประเทศ พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ อยู่ในระดับ ดี ทั้ง 3 ขนาด จากการประเมินโปรแกรมผลศึกษาพบว่าครูผลศึกษาส่วนใหญ่มีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียน เน้นถึงภาวะการเป็นผู้นำผู้ตาม นักเรียนแต่งชุดผลศึกษาทั้งชุดในช่วงเรียน มีการวัดและการประเมินผลการเรียนครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน ผู้วิจัยเห็นว่า คุณภาพโปรแกรมผลศึกษา ด้านการเรียนการสอนผลศึกษาในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลอยู่ในระดับดี อาจเป็นเพราะ ครูผลศึกษาส่วนใหญ่มีวุฒิทางผลศึกษาโดยตรง จึงมีแนวความคิดและความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสอนผลศึกษา และมุ่งให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาการทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ให้เกิดคุณลักษณะที่ดี มีคุณธรรมและพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เน้นในเรื่องความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งวัตถุประสงค์ในระดับนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์สูงสุดที่ บุชเชอร์ (Bucher, 1971) ได้วางไว้เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการผลศึกษาในระดับสูงสุด ควรให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ วิลกูซ (Willgoose, 1969) กล่าวไว้ว่า วัตถุประสงค์ใหญ่ของการผลศึกษาเพื่อพัฒนาและดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางร่างกายและทักษะกลไก การมีมนุษยสัมพันธ์ในสังคม การมีวัฒนธรรม การมีความสามารถในการสันทนการ และความเฉลียวฉลาดในสติปัญญา

1.2 ด้านครูผลศึกษา เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินโปรแกรมผลศึกษาทั่วประเทศ พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 3 ขนาด ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะตัวครูผลศึกษาไม่มีความรักและศรัทธาในการพัฒนาทางด้านวิชาชีพครูผลศึกษา มีครูผลศึกษาที่ไม่ทุ่มเทกำลังกายและกำลังใจในการมาปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ และมีชั่วโมงการสอนผลศึกษา ใน 1 สัปดาห์ มากกว่า 18 คาบ

ซึ่งโปรแกรมพลศึกษาด้านครูพลศึกษาก็เป็นอีกด้านหนึ่งที่สำคัญ ครูพลศึกษาคงคำนึงถึงโปรแกรมพลศึกษาด้านนี้ให้มาก เพราะครูพลศึกษาเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด และต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน และสถานศึกษา (วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, บรรยายในวิชาการบริหารพลศึกษา)

1.3 ด้านการบริหารงานหมวดวิชาพลานามัย เมื่อนำคะแนนจากการประเมินโปรแกรมพลศึกษามาเทียบกับเกณฑ์การประเมินโปรแกรมพลศึกษาทั่วประเทศ พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลที่สังกัดกรมสามัญศึกษาทั้ง 3 ขนาด มีโปรแกรมพลศึกษาทางด้านนี้อยู่ในระดับดีทั้ง 3 ขนาด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยคำนึงถึงความสำคัญของหลักการและปรัชญาพลศึกษา มีการกำหนดให้มีปรัชญา หรือคำขวัญในการทำงานของหมวดวิชาพลานามัย มีการกำหนดแผนงานในการปฏิบัติงานของหมวดวิชาพลานามัยเป็นรายภาค การศึกษาหรือรายปี มีการแบ่งหน้าที่ในการทำงานร่วมกันภายในหมวดวิชาพลานามัย การจัดประชุมภายในหมวดวิชาเป็นประจำทุกเดือน และการประชาสัมพันธ์งานต่าง ๆ ของหมวดวิชา มีการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนภายนอก จัดให้มีเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร จัดให้มีห้องพยาบาล และอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ประจำห้องพยาบาล ยา และอุปกรณ์ในการปฐมพยาบาล และจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนทุกระดับชั้น ประจำทุกปี ซึ่งสอดคล้องกับวรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2523) ได้กล่าวไว้ว่า "ครูพลศึกษาสามารถจัดโปรแกรมพลศึกษาโดยให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการพลศึกษามาก วิชาพลศึกษาก็จะเป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญต่อครูผู้บริหาร นักเรียนและผู้ปกครอง ก็จะได้เห็นความสำคัญในวิชาพลศึกษา และต้องการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา แต่ถ้าการจัดโปรแกรมพลศึกษากลับตรงกันข้ามจากที่กล่าวมานี้ แม้ว่าวิชาพลศึกษาจะเป็นวิชาหนึ่งที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรก็ตาม ทั้งนักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองก็จะเห็นความสำคัญในวิชาพลศึกษา และต้องการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเท่าที่ควรต่อไป"

1.4 ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน เมื่อนำคะแนนจากการประเมินโปรแกรมพลศึกษามาเทียบกับเกณฑ์การประเมินโปรแกรมพลศึกษาทั่วประเทศ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 2 ขนาด คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่เท่านั้น ที่พบว่าอยู่ในระดับดี อาจเป็นเพราะว่า มีจำนวนนักเรียนที่มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนน้อย จำนวนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำการแข่งขัน

ก่อนที่จะตรอบแรกนั้นเป็นแบบแพ้ครึ่งเดียวคัดออก ซึ่งทำให้นักเรียนที่มีส่วนร่วมเล่นกีฬาไม่ได้ แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ ประกอบช่วงระยะเวลาในการแข่งขันไม่เหมาะสม และน้อยเกินไป สำหรับในเรื่องของการจัดให้มีรางวัลมารยาทหรือความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ยังคงไม่ค่อยได้รับความสนใจที่จะจัดให้มากขึ้น เท่าที่ควร จึงทำให้โปรแกรมผลศึกษาด้านการแข่งขันกีฬา ภายในโรงเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล ทั้ง 2 ขนาด มีคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพรรณ จิตต์ภักดี (2524) พบว่ามีปัญหาของ "การขาดงบประมาณและความร่วมมือจากคณะครู ภายในโรงเรียน ผู้บริหารไม่สนับสนุน"

1.5 ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เมื่อนำคะแนนจากการประเมิน โปรแกรมผลศึกษามาเทียบกับเกณฑ์การประเมินโปรแกรมผลศึกษาทั่วประเทศ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 2 ขนาด คือ โรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ และโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลขนาดใหญ่พิเศษ พบว่าอยู่ในระดับ ดี ที่เป็นเช่นนั้น อาจจะมาจากความสัมพันธ์ต่อเนื่องจากการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน แต่ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษจะจัดได้ดีกว่า อาจเนื่องมาจากความพร้อมที่มีมากกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในเรื่องของการจัดให้มีการกำหนดระดับผลการเรียนของผู้ที่จะมาเป็นนักกีฬา ความเหมาะสมของช่วงเวลาที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมในการแข่งขัน มีการจัดสอนพิเศษให้นักกีฬาที่ขาดเรียนเพื่อไปแข่งกีฬา หรือเพื่อใช้เวลาในการฝึกซ้อม ตลอดจนผู้ควบคุมทีมการฝึกซ้อมกีฬาทุกประเภทกีฬาไม่ได้มีวุฒิทางผลศึกษาโดยตรง จากการเก็บข้อมูลและประเมินโปรแกรมผลศึกษาในด้านนี้จากโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาลในภาคเหนือ จะได้รับการสนับสนุนมาก ซึ่งเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการแข่งขันระหว่างโรงเรียนคือ

1. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถทางการกีฬาให้สูงขึ้นตามศักยภาพของตนเอง
2. ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการแข่งขันที่แท้จริง
3. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้กีฬาเพื่อพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม
4. ให้นักเรียนมีความสามัคคีและจงรักภักดีต่อโรงเรียน

(วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, 2523)

๗๑๖

1.6 ด้านการจัดและบริหารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทาง
 พลศึกษาเมื่อนำคะแนนจากการประเมินโปรแกรมพลศึกษา มาเทียบกับเกณฑ์การประเมินโปรแกรม
 พลศึกษาทั่วประเทศ พบว่าอยู่ในระดับ ปานกลาง ทั้ง 3 ขนาด ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจาก
 การจัดสรรเรื่องงบประมาณของโรงเรียน ผู้อำนวยการไม่เข้าใจบทบาทและความสำคัญของการ
 พลศึกษา มุ่งสนใจในวิชาการด้านอื่นมากกว่า เมื่อผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญต่อวิชาพลศึกษาก็ย่อม
 ทำให้ขาดการเอาใจใส่ดูแลจัดสรรทางงบประมาณมาปรับปรุงสนาม หรือสถานที่จัดกิจกรรมพลศึกษา
 การจัดสร้างหรือซื้ออุปกรณ์ รวมทั้งเครื่องอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาด้วย อีกทั้งหัวหน้าหมวด
 พละนามัย ครูพลศึกษา ยังขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการคิดแปลงสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้
 ให้เป็นประโยชน์ และขาดการซ่อมแซมของชำรุดให้สามารถนำมาใช้งานได้อีก จากการ
 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสนามอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกทางโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
 กรมสามัญศึกษาในภาคเหนือ พบว่า สนามกลางแจ้ง สนามในร่ม และอุปกรณ์บางชนิดไม่เพียงพอ
 ต่อจำนวนนักเรียน การดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา จะให้ได้ผลดีและถูกต้องตามหลักการจัด
 และบริหารพลศึกษาในโรงเรียนนั้น พื้นที่สนามกลางแจ้งที่ใช้สอนวิชาพลศึกษาทั้งหมดจะต้องมีพื้นที่
 15 ตารางเมตรต่อนักเรียน 1 คนเป็นอย่างน้อย ส่วนการจัดอุปกรณ์สำหรับการเรียนการสอนวิชา
 พลศึกษาในแต่ละครั้ง ถ้าเป็นอุปกรณ์ประเภทลูกบอล ตะกร้อ หรือลูกขนไก่ ฯลฯ ควรจะมี 1 ลูก
 ต่อนักเรียน 2 คน แต่ถ้าเป็นไม้เทนนิส ไม้เทเบิลเทนนิส หรือกระบี่หวาย ฯลฯ ควรจะมี 1 อัน
 ต่อนักเรียน 1 คนจึงจะดี (วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, บรรยายในวิชาการบริหารพลศึกษา)

1.7 คะแนนรวมการประเมินโปรแกรมพลศึกษาทุกด้าน ของโรงเรียนมัธยม
 ศึกษารัฐบาล ในภาคเหนือ สังกัดกรมสามัญศึกษา เมื่อนำคะแนนจากการประเมินโปรแกรม
 พลศึกษามาเทียบกับเกณฑ์การประเมินโปรแกรมพลศึกษาทั่วประเทศ พบว่าอยู่ในระดับ ปานกลาง
 ทั้ง 3 ขนาด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนเหล่านี้มีการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา
 ในชั้นเรียน การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน การจัดและบริหาร
 วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา ตลอดจนมีการจัดบริหารงานหมวด
 วิชาพละนามัย และมีครูพลศึกษาที่ยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง จึงส่งผลให้ระดับคุณภาพโปรแกรม
 พลศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และการที่โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนจะบรรลุผลได้มากน้อย
 เพียงใดนั้น วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ ได้กล่าวถึงปัจจัยต่างๆ ที่จะร่วมสนับสนุนให้โปรแกรมพลศึกษา

ของโรงเรียนให้เกิดผลดี และมีประสิทธิภาพนั้นมีดังนี้

1. ครูผลึกษาที่ดีและมีคุณภาพ ถือว่ามีความสำคัญในการจัดโปรแกรมผลึกษาเป็นอันมาก ในโรงเรียนควรมีครูผลึกษาให้เพียงพอ และได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน บุคลากรที่ทางโรงเรียนมอบหมายให้สอนวิชาผลึกษาและรับผิดชอบการจัดโปรแกรมผลึกษานั้น ควรเป็นผู้ที่มีวุฒิทางผลึกษา เพราะจะเป็นผู้ที่มีหลักในการสอนและการจัดโปรแกรมผลึกษาได้อย่างถูกต้อง

2. งบประมาณนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ขาดเสียมิได้ ควรมีให้เพียงพอต่อการจัดโปรแกรมผลึกษา งบประมาณในโรงเรียนอาจจะได้มาจากเงินบำรุงการศึกษา เงินค่ากิจกรรมนักเรียน เงินของสมาคมครู ผู้ปกครอง หรือจากสมาคมศิษย์เก่า โปรแกรมผลึกษาจะสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีก็ต้งมีงบประมาณมาสนับสนุน

3. อุปกรณ์ผลึกษาและอุปกรณ์กีฬา เป็นส่วนประกอบสำคัญในการเรียนการสอนและการจัดโปรแกรมผลึกษา จำนวนอุปกรณ์ในโรงเรียนควรมีให้เพียงพอและอยู่ในลักษณะที่ใช้การได้ดีและมีความปลอดภัย เพราะถ้าขาดอุปกรณ์แล้ว การเรียนการสอนและการจัดโปรแกรมผลึกษาจะดำเนินไปไม่สะดวก หรืออาจดำเนินการไม่ได้เลย

4. สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก ควรมีให้เพียงพอับโปรแกรมผลึกษาในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ ห้องทำงานของครูผลึกษา ห้องเก็บอุปกรณ์สนามกลางแจ้ง สนามในร่ม ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย สถานที่ทำความสะอาดร่างกาย ที่ดื่ม้ำ และห้องน้ำห้องส้วม สิ่งเหล่านี้ควรจัดให้ถูกสุขาภิบาล สะอาด ปลอดภัย และใช้งานได้ดีตามลักษณะ

5. การจัดและดำเนินการ มีการจัดแบ่งเวลาเรียนให้เหมาะสม และเพียงพอับบทเรียนผลึกษาตามที่กำหนดได้ในตารางสอน โรงเรียนไม่ควรนำคาบเรียนวิชาผลึกษาไปใช้สอนวิชาอื่นที่คิดว่า เป็นวิชาที่สำคัญกว่า หรือให้นักเรียนไปช่วยทำงานอย่างอื่น ทำให้ขาดคาบเรียนวิชาผลึกษาไป ซึ่งหมายถึงขาดกิจกรรมอันจำเป็นที่ร่างกายต้องการประจำสัปดาห์ไป และรวมถึงการวางแผนการผลึกษาที่ชัดเจนว่าในภาคการศึกษาหนึ่งๆ ควรจัดโปรแกรมผลึกษาอะไรบ้างนอกเหนือจากการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร อาจจะเป็นแผนผลึกษาประจำภาคหรือประจำปี เช่น แผนการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การ

แข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนหรืออื่นๆ (วอร์คิตี เพียร์ชอป, บรรยายในวิชาการบริหารพลศึกษา)

2. การประเมินโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนในภาคเหนือ ทั้ง 3 ขนาด มีดังนี้คือ

2.1 ด้านการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในภาคเหนือ เมื่อนำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินโปรแกรมพลศึกษาทั่วประเทศ พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ มีคะแนนโปรแกรมพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ ดี ทั้ง 3 ขนาด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน มีการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นถึงภาวะการเป็นผู้นำผู้ตาม นักเรียนแต่งชุดพลศึกษาทั้งชุดในช่วงเรียน มีการวัดและการประเมินผลครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูพลศึกษามีความรับผิดชอบในการสอนและเข้าใจหลักการของพลศึกษาอย่างแท้จริง อีกทั้งมีงานที่ต้องรับผิดชอบนอกเหนือจากการสอนพลศึกษาน้อย จึงทำให้ครูพลศึกษามีเวลาในการเตรียมการสอนที่ถูกต้องและมีหลักเกณฑ์ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับที่ วอร์คิตี เพียร์ชอป (2523) กล่าวไว้ว่า " ครูผู้สอนควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เข้าใจในปรัชญาการศึกษาและพลศึกษาเป็นอย่างดี มีหลักเกณฑ์และวิธีสอนที่ถูกต้องสามารถดำเนินการสอนโดยคำนึงถึงการเจริญงอกงามและการพัฒนาทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ของนักเรียนทุกๆ คนในชั้นเป็นสำคัญ การสอนของครูควรได้มีการเตรียมวางวัตถุประสงค์ และโครงการเรียนให้เหมาะสมกับสภาพการณ์"

2.2 ด้านครูพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในภาคเหนือ เมื่อนำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินโปรแกรมพลศึกษา ทั่วประเทศ พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ มีคะแนนโปรแกรมพลศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 3 ขนาด ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า มีครูพลศึกษาจำนวนน้อยที่ไม่ทุ่มเทกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษา และได้มีวุฒิทางพลศึกษาโดยตรง ดังเช่น ในสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดมาตรฐานของครูที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาไว้ว่า จะต้องมีความรู้ปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ (ยูเนสโก อ้างถึงใน สรุพล ศรีผลประพันธ์, 2525) และการวิจัยของ บุชเชอร์ (Bucher, 1975) ได้กล่าวว่า การสอนวิชาพลศึกษาที่จะให้ได้ผลดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ทางพลศึกษาโดยตรง เพื่อถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และแบบอย่างที่ดีแก่ผู้

เรียน และการวิจัยของ (ซิลเวสเตอร์ อังถึงใน พิษเรข พิริยะหะพันธ์, 2525) พบว่า ครูพลศึกษา ถ้าได้รับการศึกษาทางด้านพลศึกษามาโดยเฉพาะจะทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา มากขึ้น เพราะครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษามักจะขาดหลักการและวิธีการสอนที่ดี ปล่อยให้ นักเรียนเล่นตามลำพัง ซึ่งนักเรียนจะไม่ประสพผลสำเร็จทางการเรียน

2.3 ด้านการบริหารงานหมวดวิชาพลานามัย ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ในภาคเหนือ เมื่อนำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินโปรแกรมพลศึกษา ทั่วประเทศ พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ มีคะแนนโปรแกรมพลศึกษา อยู่ในเกณฑ์ ดี ทั้ง 3 ขนาด ที่เป็นเช่นนี้อาจมาจากเหตุผลเดียวกับ โปรแกรมพลศึกษาด้านการ บริหารงานหมวดวิชาพลานามัยของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล คือ ผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้า หมวดวิชาพลานามัยคำนึงถึงความสำคัญของหลักการและปรัชญาพลศึกษา มีการกำหนดให้มีปรัชญา หรือคำขวัญในการทำงานของหมวดวิชาพลานามัย มีการกำหนดแผนงานในการปฏิบัติงานของหมวด วิชาพลานามัยเป็นรายภาคการศึกษา หรือรายปี มีการแบ่งหน้าที่ในการทำงานร่วมกันภายในหมวด วิชาพลานามัย การจัดประชุมภายในหมวดวิชาเป็นประจำทุกเดือน และจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ งานต่างๆ ของหมวดวิชา มีการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนภายนอก จัดให้มีเอกสารหลักสูตรและ เอกสารประกอบหลักสูตร มีการจัดให้มีห้องพยาบาลและอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ประจำห้องพยาบาล และอุปกรณ์ในการปฐมพยาบาล และจัดให้มีการตรวจสุขภาพนักเรียนทุกระดับชั้น ประจำปี ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523) กล่าวว่า "ครูพลศึกษาเปรียบเสมือนนักการศึกษาคนหนึ่ง ซึ่ง จะต้องเข้าใจในหลักการและปรัชญาการศึกษาที่ถูกต้อง และมีความรู้ความเข้าใจในความมุ่ง หมาย ขอบข่าย หลักการ วิธีการเทคนิคและทักษะต่างๆ ในวิชาพลศึกษา เพื่อให้สามารถดำ เนินการต่างๆ ทางพลศึกษาได้เป็นอย่างดี และถูกต้องอย่างแท้จริง"

2.4 ด้านการแข่งขันทันกีฬาภายในโรงเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ใน ภาคเหนือ เมื่อนำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินโปรแกรมพลศึกษา ทั่วประเทศ พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ มีคะแนนโปรแกรม พลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง ทั้ง 3 ขนาด ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าจำนวนนักเรียนที่มีส่วนร่วมใน การแข่งขันทันกีฬาภายในโรงเรียนมีจำนวนน้อย และชนิดของกีฬาที่จัดแข่งขันไม่มีความหลากหลายทำ ให้มีผู้เข้าร่วมจำนวนน้อยตามไปด้วย และการแข่งขันทันก็เป็นแบบแพ้ครั้งเดียวคัดออก รวมทั้งช่วง

เวลาในการแข่งขันก็อยู่ในช่วงที่มีการเรียนการสอน และต้องมีการหยุดเรียนเมื่อมีการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ และมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 เดือนในการจัดการแข่งขัน ในเรื่องของบุคลากรและกรรมการผู้ตัดสินชี้ขาด มิได้เป็นครูพลศึกษา และไม่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดให้มีรางวัลมารยาทหรือความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา (แซมปลิน อ้างถึงใน พรพิไล โกมุตมาศ, 2528) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬานี้ว่า "การแข่งขันกีฬานี้้น หากว่าจัดและดำเนินการได้อย่างถูกต้องแล้ว จะเป็นสื่อกลางในการพัฒนาความความพร้อมทางด้านสังคมของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะว่าการแข่งขันกีฬานี้้นเป็นห้องปฏิบัติการที่จะปลูกฝังทัศนคติและนิสัยในตัวนักเรียนให้พร้อมที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมโดยตรง"

2.5 ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในภาคเหนือ เมื่อนำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินโปรแกรมพลศึกษา ทั่วประเทศ พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ มีโปรแกรมพลศึกษาอยู่ในระดับ ดี และโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ขนาดกลาง พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ขนาดใหญ่ และขนาดใหญพิเศษ มีความพร้อมที่มากกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนขนาดกลาง ในเรื่องของวุฒิทางพลศึกษาของอาจารย์ผู้ฝึกซ้อมและควบคุมทีมในกีฬาแต่ละชนิด การจัดให้มีการสอนพิเศษ หรือสอนเพิ่มเติมทางวิชาการแก่นักกีฬาและการจัดให้มีการประกันอุบัติเหตุให้นักกีฬา วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ (2523) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการกีฬาระหว่างโรงเรียนที่ควรจะเป็นดังต่อไปนี้คือ

- 1) ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถทางการกีฬาให้สูงขึ้นตามศักยภาพของตนเอง
- 2) ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ในสภาพการแข่งขันที่แท้จริง
- 3) ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้กีฬาเพื่อพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม
- 4) ให้นักเรียนมีความสามัคคี และจงรักภักดีต่อโรงเรียน

2.6 ด้านการจัดและบริหารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในภาคเหนือ เมื่อนำคะแนนมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินโปรแกรมพลศึกษา ทั่วประเทศ พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ขนาดกลาง ขนาดใหญ่

และขนาดใหญ่พิเศษ มีโปรแกรมพลศึกษาอยู่ในระดับ ปานกลางทั้ง 3 ขนาด ที่เป็นเช่นนี้อาจจะ
 เนื่องมาจากเหตุผลเดียวกันกับด้านการจัดและบริการ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
 สะดวกทางพลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล คือ ทั้งครูพลศึกษาและผู้บริหารไม่เห็น
 ความสำคัญของการพลศึกษาจึงไม่ได้จัดสรรงบประมาณ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดสนาม
 อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน หรืออีกประการหนึ่งอาจจะ
 เป็นเพราะเศรษฐกิจของโรงเรียนยังไม่ดีพอ จึงไม่สามารถจัดสนาม อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
 ให้เพียงพอได้ ซึ่งปัญหาด้านนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ศิลป์พงศ์ ศรีวุฒิ (2523)
 พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครต่างประสบปัญหาทางด้านสนาม อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก
 และงบประมาณ ฝ่ายบริหารเองก็จัดสรรงบประมาณทางด้านนี้น้อย ซึ่งตามความ
 จริงแล้ว การจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาจะให้ได้ผลดี และถูกต้องตามหลักการจัดและ
 บริหารพลศึกษาในโรงเรียน นั้นพื้นที่สนามกลางแจ้ง ที่ใช้สอนวิชาพลศึกษาทั้งหมดจะต้องมีพื้นที่
 15 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน เป็นอย่างน้อย และพื้นที่สนามในร่มที่สอนวิชาพลศึกษา
 ในแต่ละครั้ง ถ้าเป็นอุปกรณ์ประเภทลูกบอล ตะกร้อ หรือลูกชนไก่ ฯลฯ ควรจะมีจำนวน 1 ลูก
 ต่อ นักเรียน 2 คน จึงจะดี แต่ถ้าเป็นไม้เทนนิส ไม้เทเบิลเทนนิส หรือกระบี่หวาย ฯลฯ ควร
 จะมีจำนวน 1 อัน ต่อนักเรียน 1 คน จึงจะดี (วรงค์ดี เพ็ชรชอบ, บรรยายในวิชาการบริหาร
 พลศึกษา) และในการจัดเครื่องอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเรียนวิชาพลศึกษา โรงเรียน
 จะต้องจัดให้มีสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายแยกหญิงและชาย
 สถานที่สำหรับดื่มดื่มน้ำ สถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์อย่างเพียงพอ

2.7 คะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาทุกด้าน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา
 เอกชน ในภาคเหนือ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน เมื่อนำคะแนนจากการประเมินโปรแกรม
 พลศึกษามาเทียบกับเกณฑ์การประเมินโปรแกรมพลศึกษาทั่วประเทศ พบว่าอยู่ในระดับ ปานกลาง
 ทั้ง 3 ขนาด เช่นเดียวกับคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาทุกด้านของโรงเรียนมัธยมศึกษา
 รัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคเหนือ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนเหล่านี้มีการจัด
 การเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน และระหว่าง
 โรงเรียน การจัดและบริการวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา ตลอด
 จนมีการจัดบริหารงานหมวดวิชาพลานามัย และมีครูพลศึกษาที่ยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง จึงส่งผลให้

ระดับคุณภาพโปรแกรมผลศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และการที่โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนจะบรรลุผลได้มากน้อยเพียงใดนั้น วรรศักดิ์ เพียรชอบ ได้กล่าวถึงปัจจัยต่างๆ ที่จะร่วมสนับสนุนให้โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนให้เกิดผลดี และมีประสิทธิภาพนั้นมีดังนี้

1. ครูผลศึกษาที่ดีและมีคุณภาพ ถือว่ามีความสำคัญในการจัดโปรแกรมผลศึกษาเป็นอันมาก ในโรงเรียนควรมีครูผลศึกษาให้เพียงพอ และได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน บุคลากรที่ทางโรงเรียนมอบหมายให้สอนวิชาผลศึกษาและรับผิดชอบการจัดโปรแกรมผลศึกษานั้น ควรเป็นผู้ที่มีวุฒิทางผลศึกษา เพราะจะเป็นผู้ที่มีหลักในการสอนและการจัดโปรแกรมผลศึกษาได้อย่างถูกต้อง

2. งบประมาณนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ขาดเสียมิได้ ควรมีให้เพียงพอต่อการจัดโปรแกรมผลศึกษา งบประมาณในโรงเรียนอาจจะได้มาจากเงินบำรุงการศึกษา เงินค่ากิจกรรมนักเรียน เงินของสมาคมครู ผู้ปกครอง หรือจากสมาคมศิษย์เก่า โปรแกรมผลศึกษาจะสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีก็ตมึงงบประมาณมาสนับสนุน

3. อุปกรณ์ผลศึกษาและอุปกรณ์กีฬา เป็นส่วนประกอบสำคัญในการเรียนการสอนและการจัดโปรแกรมผลศึกษา จำนวนอุปกรณ์ในโรงเรียนควรมีให้เพียงพอและอยู่ในลักษณะที่ใช้การได้ดีและมีความปลอดภัย เพราะถ้าขาดอุปกรณ์แล้ว การเรียนการสอนและการจัดโปรแกรมผลศึกษาจะดำเนินไปไม่สะดวก หรืออาจดำเนินการไม่ได้เลย

4. สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก ควรมีให้เพียงพอกับโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ ห้องทำงานของครูผลศึกษา ห้องเก็บอุปกรณ์ สนามกลางแจ้ง สนามในร่ม ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย สถานที่ทำความสะอาดร่างกาย ที่ต้มน้ำ และห้องน้ำห้องส้วม สิ่งเหล่านี้ควรจัดให้ถูกสุขาภิบาล สะอาด ปลอดภัย และใช้งานได้ดีตามลักษณะ

5. การจัดและดำเนินการ มีการจัดแบ่งเวลาเรียนให้เหมาะสม และเพียงพอกับบทเรียนผลศึกษาตามที่กำหนดได้ในตารางสอน โรงเรียนไม่ควรนำคาบเรียนวิชาผลศึกษาไปใช้สอนวิชาอื่นที่คิดว่าเป็นวิชาที่สำคัญกว่า หรือให้นักเรียนไปช่วยทำงานอย่างอื่น ทำให้ขาดคาบเรียนวิชาผลศึกษาไป ซึ่งหมายถึงขาดกิจกรรมอันจำเป็นที่ร่างกายต้องการประจำสัปดาห์ไป และรวมถึงการวางแผนการผลศึกษาที่ชัดเจนว่าในภาคการศึกษาหนึ่งๆ ควรจัด

โปรแกรมผลศึกษาอะไรบ้างนอกเหนือจากการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร อาจจะเป็นแผนผลศึกษาประจำภาคหรือประจำปี เช่น แผนการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนหรืออื่นๆ (วอร์คช็อป เพียร์ชอป, บรรยายในวิชาการบริหารผลศึกษา)

3. จากการเปรียบเทียบโปรแกรมผลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ขนาดกลาง ในภาคเหนือ พบว่า

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านครูผลศึกษาและด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 44.44 คะแนน และ 53.66 คะแนน โรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 36.94 คะแนน และ 41.06 คะแนน ตามลำดับ ถ้าพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษา ด้านครูผลศึกษา จะเห็นได้ว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนมีคะแนนสูงกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐบาล ทั้งนี้เมื่อพิจารณาร่วมกับข้อมูล จากตารางที่ 97 (ภาคผนวก จ) พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีครูผลศึกษาที่ระดับวุฒิทางผลศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมีจำนวนมากกว่า ครูผลศึกษามีเวลาในการเตรียมการสอนวิชาผลศึกษามากกว่า และความรักและศรัทธาในการพัฒนาทางด้านวิชาชีพครูผลศึกษา และมีการทุ่มเทกำลังกาย และกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครูผลศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่า และจำนวนครูผลศึกษา ที่มีจำนวนชั่วโมงการสอนผลศึกษาไม่เกิน 18 คาบ ใน 1 สัปดาห์ มีมากกว่า สอดคล้องกับที่ บุชเชอร์และโคไนค (Bucher and Koeing, 1974) ว่า อัตราการทำงานของครูผลศึกษาต้องเหมาะสมกับกิจกรรมทั้งภายนอกและภายในชั้นเรียน ครูจะทำงานได้ดีต้องไม่ทำงานเกินกำลังความสามารถ และเมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษา ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน จะเห็นได้ว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนมีคะแนนสูงกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐบาล ทั้งนี้เมื่อพิจารณาร่วมกับข้อมูล จากตารางที่ 100 (ภาคผนวก จ) พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน มีช่วงเวลาของการแข่งขันที่เหมาะสม ผู้ฝึกซ้อมและผู้ควบคุมทีมในกีฬาแต่ละชนิดเป็นอาจารย์ที่มีวุฒิทางผลศึกษา มีจำนวนมากกว่า และมีการจัดสอนพิเศษ หรือสอนเพิ่มเติมทางวิชาแก่นักเรียนที่เป็นนักกีฬา รวมไปถึงการทำประกันอุบัติเหตุให้นักกีฬา ซึ่งอาจจะเป็นเพราะโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนมีความพร้อมทางด้านงบประมาณและในเรื่องของวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวกที่มากกว่า และมีความต้องการที่จะสร้างชื่อเสียงให้เป็นที่รู้จัก จึงให้ความสนับสนุนโปรแกรมผลศึกษาอย่างเต็มที่ ซึ่ง วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523) ได้เสนอแนะว่า ตามปกติการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียนควรจะเป็นผลพลอยได้จากการเรียนผลศึกษา และจากการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โดยเปิดโอกาสและส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความสามารถเห็นคนอื่น ๆ ในโรงเรียน เดียวกัน หลังจากได้จัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนแล้ว ได้ปรับปรุงให้มีความสามารถเท่าเทียมกัน และ พัฒนา เจริญวิณะมงคล (2532) ได้กล่าวว่า การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้น ผู้บริหาร ครูผลศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ควรใช้นักเรียนเป็นเครื่องมือในการแสวงหาชื่อเสียงให้แก่สถาบันและตนเอง เพราะจะก่อให้เกิดการคดโกง เอาัดเอาเปรียบ การแตกความสามัคคีทะเลาะวิวาทขึ้น ซึ่งเป็นการผิดวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

4. จากการเปรียบเทียบโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล กับโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ขนาดใหญ่ ในภาคเหนือ พบว่า

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ในภาคเหนือ ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐบาล กับโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนมัศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.00 คะแนน โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนมีค่าเฉลี่ย 47.16 คะแนน ถ้าพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษา จะเห็นได้ว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนมีคะแนนสูงกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐบาล ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 100 (ภาคผนวก จ) พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนมีการประชาสัมพันธ์วัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และช่วงเวลาของการแข่งขันเหมาะสมมากกว่า และมีการจัดสอนพิเศษ หรือสอนเพิ่มเติมทางวิชาแก่นักเรียนที่เป็นนักกีฬา รวมไปถึงการประกันอุบัติเหตุให้นักกีฬา แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน ขนาดใหญ่ มีความพร้อมทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารก็ให้การสนับสนุน ด้านงบประมาณก็มีเพียงพอ ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมก็มีพร้อม ด้านสวัสดิการก็พร้อม และความร่วมมือของคณะครูภายในโรงเรียนและบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง พัคเก็ต (Puckett, 1976) ได้สรุปไว้ว่า การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้นจะต้องประกอบไปด้วย ผู้นำซึ่งมีคุณวุฒิที่เหมาะสม อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมอย่างเพียงพอ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ มีกรรมการ และ

เจ้าหน้าที่ผู้ตัดสิน มีการประชาสัมพันธ์ประเภทและเวลาของการแข่งขัน และงบประมาณของการแข่งขัน ทั้งนี้จัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนจะต้องอยู่ภายใต้วิธีการบริหารและการจัดดำเนินการที่ถูกต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอนด้วย

5. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ของคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษากับโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลในภาคเหนือ ระหว่างขนาดของโรงเรียน พบว่า ด้านครูผลศึกษา ด้านการบริหารงานหมวดวิชาพลานามัย ด้านการจัดและบริการ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับขนาดกลางกับขนาดใหญ่พิเศษมีความแตกต่างกัน ด้านการบริหารงานหมวดวิชาพลานามัย ระหว่างโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่พิเศษ และด้านการจัดและบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษาระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษกับขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดกลาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาคเหนือ ระหว่างขนาดโรงเรียน ด้านครูผลศึกษา ด้านการบริหารงานหมวดวิชาพลานามัย ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดและบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ด้านครูผลศึกษาระหว่างโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่พิเศษ มีความแตกต่างกัน ด้านการบริหารงานหมวดวิชาพลานามัย ระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่พิเศษ ด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่กับขนาดใหญ่พิเศษ ด้านการจัดและบริการวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษาระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ และโรงเรียนขนาดกลางกับขนาดใหญ่พิเศษมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (Rosata, 1973) ที่พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีขนาดใหญ่กว่าจะมีคะแนนการประเมินสูงกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญ

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าคะแนนการประเมินโปรแกรมผลศึกษา ในรายด้านที่

แตกต่างกันเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมิน พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนมีคะแนนสูงกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ดังเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในปัจจุบัน ได้เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษามากขึ้น ทำให้ผู้บริหารสถาบันเหล่านี้ จัดสรรงบประมาณวางแผนดำเนินการเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมีการจัดและบริหารวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ เช่น สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส และอุปกรณ์อื่นๆ ที่ใช้ในกิจกรรมพลศึกษามากขึ้นเหตุผลอีกประการหนึ่งคือ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในภาคเหนือ ได้ใช้การพลศึกษา และการกีฬาเป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์โรงเรียนของตนเอง เพื่อให้เป็นที่รู้จัก และเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป แต่ไม่พบความแตกต่างในด้านรวมการประเมินโปรแกรมพลศึกษาระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดพลานามัย ครูพลศึกษาและส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาในภาคเหนือ ควรจะได้มีการจัดปรับปรุงแก้ไขโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านจัดและบริหารวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษา
2. โรงเรียนใดที่มีคะแนนการประเมินโปรแกรมพลศึกษาอยู่ในระดับ ต่ำ และปานกลาง ควรจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น และโรงเรียนที่อยู่ในระดับ ดี ก็ควรจะมีการรักษาระดับคุณภาพโปรแกรมไว้ หรือให้ดียิ่งขึ้นไปอีก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรจัดให้มีการประเมินโปรแกรมพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3